

РЕШЕНИЕ

№ 16874

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **11300** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. § 2 ДР на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ и чл. 156 и сл. ДОПК.

Образувано е в изпълнение на решение № 10269/22.10.2025 г. по адм. дело № 7021/2024 г. на Върховния административен съд /ВАС/, с което е отменено решение № 6633/29.05.2024 г., постановено по адм. дело № 10399/2023 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/, като са формирани съображения за неговата неправилност с оглед разрешениата, дадени с ТР № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. дело № 2/2024 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на ВАС. Наред с това е посочено, че в решението на АССГ липсват мотиви по останалите критерии за законосъобразност на ревизионния акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, което препятства решаването на спора по същество от касационната инстанция, поради което делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, който да извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт, както и на основание чл. 226, ал. 3 АПК да се произнесе и по разноските в касационното производство

Предмет на делото е жалба, вх.№38708/31.10.2023 г. на АССГ /съответно вх. № 53-04-746/09.10.2023 г. на ОДОП С. при ЦУ на НАП/, подадена от Д. Ж. О., ЕГН [ЕГН], [населено място], чрез адв. Б. П., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221022005019-091-001/23.06.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - В., потвърден с решение № 1356/21.09.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който на основание чл. 19, ал. 1 ДОПК на О., в качеството му на управител на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е ангажирана отговорността за

задължения на дружеството в размер 223 469,86 лв., в т. ч. за корпоративен данък за 2018 г. и 2019 г. в размер 56 085,54 лв. и лихви в размер 13 312,85 лв.; за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчните периоди от м. 06.2018 г. до м. 03.2019 г. общо в размер 104 326,02 лв. и лихви в размер 49 745,45 лв.

С жалбата се претендира, че оспореният РА е незаконосъобразен доколкото въз основа на събраните в хода на ревизионното производство доказателства не можело да бъде формиран извод за наличие на предпоставките на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ДОПК. Излагат се аргументи, че не всяка липса на съдействие осъществява хипотезата на чл. 19, ал.1 ДОПК. Навеждат се доводи, че изтеглените суми в размер 46 410 лева по сключен договор за кредит – овърдрафт на „Мади Консултинг“ ЕООД, са изтеглени от жалбоподателя, но са били възстановени от същия по банковата сметка на дружеството. Твърди се, че липсват данни и доказателства за недобросъвестно поведение на жалбоподателя, насочени към намаляване на имуществото на юридическото лице. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Б. П., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки. Претендира разносски по представен списък.

Ответникът по делото – директорът на дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП, оспорва жалбата чрез процесуалния представител юрк. А., която изразява становище, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В поискания от процесуалния представител и предоставен от съда срок за писмени бележки, ответникът не депозира такива по делото.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 4 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на страните, чрез процесуалните представители, и се запозна с писмени доказателства по делото, намира за установено от фактическа страна, следното:

Въпросът за допустимостта на оспорването е разгледан с решение № 6633/29.05.2024 г. по адм. дело № 10399/2023 г. на АССГ, съответно кредитиран предвид произнасянето на ВАС с решение № 10269/22.10.2025 г. по адм. дело № 7021/2024 г. Единствено за изчерпателност на мотивите на настоящия състав и предвид необходимостта от проследяване на фактологията по спазване на процедурата от органите по приходите следва да се посочи, че оспореният ревизионен акт е връчен на жалбоподателя на 05.07.2023 г. Жалбата до директора на дирекция ОДОП - С. при ЦУ на НАП, е подадена на 18.07.2023 г. /вх. № 94-Д-322 по описа на ТД на НАП С./. Решение № 1356/21.09.2023 г. на директор на дирекция „ОДП“ С. е връчено на 26.09.2023 г. по електронен път, а жалбата срещу РА до АССГ е постъпила на 09.10.2023 г., вх.№ 53-04-746/09.10.2023 г., поради което същата е редовна и в срок. Съдът е сезиран от надлежна страна - участник в административното производство, срещу подлежащ на оспорване акт за когото същият е неблагоприятен, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

От фактите по делото се установява, че със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221022005019-020-001/03.10.2022 г. е възложено извършването на ревизия на Д. Ж. О. за ангажиране на отговорност по чл. 19 ДОПК за задължения на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД за: корпоративен данък за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г.; данък върху добавената стойност за периодите от 01.06.2018 г. до 31.12.2019 г. Заповедта е връчена по електронен път на 25.10.2022 г. Съгласно чл. 114, ал. 1 ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен

срок за извършване на ревизията и изтича на 25.01.2023 г.

На основание чл. 34, ал.1, т. 2 ДОПК производството по извършване на ревизия е спряно със заповед №Р-22221022005019- 023-001/12.01.2023 г., а на основание чл. 35 ДОПК е възобновено със заповед №Р-22221022005019-143-001 от 13.03.2023 г. На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 ДОПК, са издадени заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22221022005019-020-002/24.03.2023 г. и № Р-22221022005019-020-003/ 24.04.2023 г., с която е определен срок за завършване на ревизията до 23.05.2023 г. Всички заповеди в хода на производството са издадени от Б. С. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП В., за който функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК произтичали от заповед №З-ЦУ-753/05.05.2022 г. на зам. изпълнителен директор на НАП във връзка със заповед за оправомощаване №З-ЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г., заповед №РД-01-245 от 05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и заповед №З-ЦУ-1736/30.09.2022 г. на зам. изпълнителен директор на НАП.

За резултатите от ревизията бил съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221022005019-092-001 от 06.06.2023 г., връчен по електронен път на 07.06.2023 г. Жалбоподателят не е упражнил правото си да подаде писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК срещу констатациите на РД.

Ревизията приключили с РА №Р-22221022005019-091-001/23.06.2023 г., издаден от Б. С. С. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и А. Г. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 05.07.2023 г.

С ревизионния акт е ангажирана отговорността на Д. Ж. О. на основание чл. 19, ал. 1 ДОПК в качеството му на управител на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството в размер 223 469,86 лв., в т.ч. за корпоративен данък за 2018 г. и 2019 г. в размер 56 085,54 лв. и лихви в размер 13 312,85 лв.; за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчните периоди от м. 06.2018 г. до м. 03.2019 г. общо в размер 104 326,02 лв. и лихви в размер 49 745,45 лв.

С решение № 1356/21.09.2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. е потвърден ревизионният акт по отношение на Д. Ж. О. като решаващият орган е изложил подробни мотиви за наличие на основанията по чл. 19, ал. 2 ДОПК.

Проверката на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД е започнала с изготвяне на ИПДПОЗЛ №П-22221019036285-040-001/25.02.2019 г., което е връчено на представляващия Д. О. на 25.03.2019 г. В хода на същата и по-конкретно на 15.10.2019 г. той е прехвърлил дружествените си дялове на И. В. И., като обстоятелството е вписано в Търговския регистър на 21.10.2019 г.

В хода на ревизията е установено, че до 06.11.2019 г. данни по ЗДДС са изпращани от жалбоподателя Д. О., а след това, вкл. и за м.10.2019 г. в срок до 14.11.2019 г. данните са подавани от И. И.. Фактурите, издавани след 21.10.2019 г. са подписвани от И. И.. До последния в хода на ревизията е отправено ИПДПОЗЛ №П-22220622216613-041-011/15.12.2022 г., но лицето не е открито нито на декларирания адрес за кореспонденция на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД в [населено място], нито в [населено място] по местоживееене. Доказателства във връзка с дейността на дружеството за периода след прехвърляне на дружествените му дялове до 31.12.2019 г. не са представени.

По отношение на първия елемент от фактическия състав на отговорността на чл. 19, ал. 1 ДОПК - субект на отговорността е физическо лице, имащо качеството на член на орган на управление или управител на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, е установено, че Д. О. е едноличен собственик и управител на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД в периода от 04.03.2013 г. до 20.10.2019 г. Считано от 21.10.2019 до настоящия момент, едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е И. В. И.. Въз основа на събраните доказателства е установено, че

новият собственик на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД е подписвал договори и е издавал фактури от името на дружеството, считано от 21.10.2019 г.

По отношение на банковите разплащания е констатирано, че след 21.10.2019 г. са осъществявани по банкови сметки, които нямат нищо общо с „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, но са били посочвани във фактурите издадени след тази дата, а с банковата сметка на дружеството, продължавал да оперира жалбоподателят.

По отношение на втория елемент от отговорността по чл. 19, ал.1 ДОПК, ревизиращият екип е приел, че жалбоподателят е укривал факти и обстоятелства, които е бил длъжен да обяви пред органа по приходите, което съзнателно укриване се състои в отчитане на разходи за услуги, без те да са реално извършени, целящо отклонение от облагане с корпоративен данък; упражняване на право на данъчен кредит по фактури, които не обективират реални доставки на стоки и услуги, водещи до определяне и деклариране на по-малък размер за данъци.

Всички тези факти и обстоятелства станали известни на Д. О. непосредствено след започналата от органите по приходите проверка по отношение на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД. В хода на проверката от жалбоподателя не са представени банкови извлечения от банковите сметки, както и счетоводни регистри, отчитащи натрупаните разходи по отделните обекти. Не бил обявен обект „зимен дворец“, за който се откриват данни в предмета на доставките, вписан във фактурите, издадени от подизпълнителя „РАЙНАКС ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД.

При изследване търговската дейност на дружеството „МАДИ КОНСУЛТИНГИНГ“ ЕООД, е посочено че към „БУЛСТРОЙ МОНТАЖИ“ ЕООД са издадени фактури на обща стойност 644 565,64 лв., а са платени суми в размер на 623 371,14 лв., като не е доказано, че неизплатената разлика в размер 21 194,50 лв. представлява задатък „за гаранции“, който е следвало да бъде платен от клиента. По аналогичен начин е установено, че на „СТИВО Х“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са издадени фактури на стойност 48 543,93 лв., а по банков път са платени 38 085,96 лв., като за разликата от 10 457,97 лв. липсват доказателства, че представлява задатък за „гаранции“.

Установено е, че през 2018г. по банковата сметка на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД е постъпила сума в размер 22 880 лева, преведена от „КЕЙВЪСБАН“ ЕООД. Изяснено е, че сумата е осчетоводена като върната от „СЕРДИКА 2011“ ЕООД, а в същото време плащането е извършено от банкова сметка на съвсем друго дружество. Ревизиращите органи са установили, че с върнатата сума са направени плащания към „УЕБЛАЙН САЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с което „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД няма партньорски взаимоотношения или поне не са декларирани такива.

Във връзка с покупките от подизпълнители на СМР е установено, че за периода от 01.06.2018 г. до 30.09.2019 г., от „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД е ползван данъчен кредит по фактури за доставки на материали, стоки и услуги, за които не е признат данъчен кредит на основание на чл. 68, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 70, ал. 5 и чл. 71, т. 1 ЗДДС, както следва: 15 577,48 лв. по доставки от „ТОВЕР ТРУП“ ЕООД; 28 369,57 лв. по доставки от „ИНЖЕКТ ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; 60 348,57 лв. по доставки от „РАЙНАКС ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД

Към „ИНЖЕКТ ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД, „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД и „РАЙНАКС ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД са преведени общо 382 772,40 лв. за дейности, за които е установено, че две от дружествата няма как да осъществят, а трите дружества не са внесли дължим ДДС по декларираните доставки. Общо преведените суми по банков път, с които са заплащани задължения към горепосочените дружества без основание, са в размер 445 928,68 лв.

На следващо място, ревизиращите са посочили, че изтеглените в брой парични средства от Д. Ж. О. от банковата сметка на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД са в размер 397 250,00 лв., от които е внесъл суми в размер 152 170,00 лв., като с последните е заплащал чужди задължения и задължения към свързаното по §1, т. 3 ДОПК лице - „РАЙНАКС

ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД.

За разликата от 245 080,00 лв. е посочено, че представлява средства в брой, останали в Д. О., които средства са имущество на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, но управителят е използвал и е отклонил, за да не внесе данъчните задължения на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД по ЗДДС към бюджета. Органите по приходите са обвързали невнасянето на задълженията с неправомерно ползване на данъчен кредит по доставки от „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД, „ИНЖЕКТ ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД и „РАЙНАКС ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД, в резултат на което е деклариран по-малък размер на ДДС за внасяне.

Жалбоподателят е заплащал с карта през ПОС терминал суми в общ размер 14 230,36 лева за мобилни оператори, дребни строителни материали и гориво за автомобили и др. Не са открити данни „М. К.“ ЕООД или физическото лице да са притежавали моторни превозни средства /МПС/, поради което за заплатените суми за гориво е посочено, че не са използвани по предназначение за дейността на предприятието. Няма данни „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД да е получател по фактури от мобилни оператори, докато физическото лице е имало издадени фактури от доставчици на телекомуникационни услуги. В резултат на плащанията за лични нужди на Д. О. е намаляло имуществото на „М. К. ЕООД със сумата 14 230,36 лв.

В хода на ревизията са получени извлечения от банковата сметка на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г. Констатирано е, че през целия период единственото лице, което оперира с паричните средства по банковата сметка на дружеството е Д. О.. Новият представляващ И. В. И. не е имал спесимен в банката и не се е разпореждал с постъпилите парични средства. Получена е и информация, че на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, с представляващ Д. О., е отпуснат овърдрафт по Договор №0024/285/27062018 от 27.06.2018 г. в размер 20 000,00 лв., който с анекс е увеличен до 45 000,00 лв. Към 31.12.2019 г. овърдрафтът не е бил издължен към банката. Остатъкът е 44 249,12 лв. Съдължник по кредита е „Л И Д ТЕРА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с представляващ Д. О..

Ревизиращият екип приел, че със съзнателните си действия, свързани с прехвърляне на дружествените си дялове от 5 000,00 лв. на И. В. И., обстоятелство вписано в ТР на 21.10.2019 г. - преди приключването на ПУФО на дата 07.01.2020 г., Д. О. променя управлението на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, с което не позволява да бъдат събрани определените задължения. Описаните действия са извършвани със знанието, по волята и с прякото участие на жалбоподателя, с цел препятстване събирането на дължимите от „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД данъчни задължения. В тази връзка е преценено, че спрямо него може да бъде ангажирана отговорност по чл. 19 ДОПК за периода от 01.01.2018 г. до 30.09.2019 г., както за задължения по ЗДДС, така и по ЗКПО.

Задълженията по ЗКПО са определени по реда на чл. 122 ДОПК, като е отчетен фактът, че задълженията са формирани както при управлението на жалбоподателя, така и при управлението на следващия по ред управител, поради което задължението за корпоративен данък по отношение на жалбоподателя е определено единствено за отчетените приходи по фактурираните доставки за периода от 01.01.2019 г. до 30.09.2019 г. Приходите за посочения период са в размер 30 346,02 лв., а разходи не са признати поради непредставяне на първични документи и счетоводни регистри, както и поради липса на назначени работници през цялата 2019 г., за които да са извършени разходи за работни заплати и осигуровки. Всичките приходи са приети като печалба на дружеството по реда на чл. 122 ДОПК, като е определена обща печалба за 2019 г. в размер 1 254 699,09 лв., от които 30 346,02 лв. е печалбата, реализирана в периода, когато Д. О. е управител. Общото задължение за корпоративен данък за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. е в размер 125 469,91 лв., от които 3 034,60 лв. е във връзка с печалбата от 30 346,02 лв. Предвид внесената

авансова вноска в размер на 200,00 лв. за първото и второто тримесечие на 2019 г., когато все още управител е бил Д. О., задължението, за което следва да му бъде ангажирана отговорност е определено в размер 2 834,60 лв. Дължимата лихва е в размер на 876,18 лв.

Информацията относно задълженията по ЗДДС, за които е прието, че може да бъде установена отговорност по чл. 19 ДОПК на Д. О. е за периодите от м. 06.2018 г. до м. 03.2019 г. и ДДС е в размер 104 326,02 лв., а начислената лихва към датата на издаване на настоящия РА е 49 745,45 лв.

Съгласно отразеното в РА по отношение на събирането на задълженията на дружеството по РА №Р-22220620000465-091-001/29.03.2021 г. от органите на дирекция „Събиране“ към ТД на НАП С. са предприети множество действия /описани на стр. 12 от РА/, но до момента същите не са погасени. Дългът е категоризиран като несъбираем. Дружеството не притежава недвижимо и движимо имущество, както и няма действащи банкови сметки, в които да има постъпления от продажби за покриване на задълженията ца „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД. Новият представляващ дружеството и управител И. И. не е откривал банкови сметки на името на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, а е използвал чужди банкови сметки за получаване на приходите си от продажби. Дружеството няма имущество в недвижими имоти, МПС, материали, стоки и др. Запорирани са банковите сметки, които не са били закрити към 06.10.2020 г., като по тях няма постъпления.

С решението на директора на дирекция „ОДОП“ С. е прието, че са намерили проявления всички елементи от фактическия състав на нормата на чл. 19, ал.2 ДОПК за ангажиране на отговорност на жалбоподателя.

Решаващият орган е посочил, че жалбоподателят е бил управител и едноличен собственик на капитала на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД за периода от 04.03.2013 г. до 20.10.2019 г., когато са възникнали задълженията на дружеството по ЗДДС и ЗКПО, за които се ангажира отговорност по чл. 19 ДОПК. Същите са определени с влязъл в сила РА №Р-22220620000465-091-001/29.03.2021 г.

Въз основа на справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице дългът на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД е категоризиран като „несъбираем“.

В хода на ревизията е установено, че изтеглените в брой парични средства от Д. О. от банковата сметка на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД са в размер 397 250,00 лв., от които обратно са внесени суми в размер 152 170,00 лв.

За разликата от 245 080,00 лв. е констатирано, че представлява средства в брой, останали в жалбоподателя. Установено е, както се посочи, че жалбоподателят е заплатил с карта през ПОС терминал суми в размер 14 230,36 лв. за мобилни оператори, дребни строителни материали и гориво за автомобили и др., без да е доказано, че това са разходи, предназначени за дейността на предприятието. Така решаващият орган е направил извод, че е доказано обстоятелството, че Д. О. е използвал и е отклонил средства общо в размер 259 310,36 лв. /245 080,00 лв. + 14 230,36 лв./. Нито в хода на ревизията, нито при административното оспорване са представени доказателства за това, че изтеглените парични средства са разходвани във връзка с обичайната дейност на дружеството, в това число за плащане на възнаграждения към доставчици на стоки и услуги, както и за заплати в брой към работници. Това поведение на жалбоподателя е квалифицирано като недобросъвестно поведение по смисъла на чл. 19, ал. 11 ДОПК.

След връчване на искането за представяне на документи и писмени обяснения по започнала проверка на дружество „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД е установено, че за периода от 25.03.2019 г., т.е. след получаване на искането, до 30.09.2019 г., ревизираното лице е изтеглило общо 46 410,00 лв., като не са представени доказателства, че те са свързани с дейността на дружеството.

Тегленето на паричните средства е при наличието на знание и информираност от страна на Д. О. за осъществявания данъчен контрол, в резултат на който би могло да се стигне до възлагане на ревизия, при която да бъдат определени допълнителни данъчни задължения. Лишаването на дружеството от налични парични средства към момент, преди да е ясен изходът от проверката /при същата би могло да се направи предложение за възлагане на ревизия/, само по себе си в настоящото производство не може да се квалифицира като добросъвестно.

Относим към цялостната преценка за недобросъвестност на управителя е и фактът, че именно в хода на започналата проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, с Договор от 15.10.2019 г. Д. О. е прехвърлил дяловете си на стойност 5 000 лв. за сумата от 100 лв. на И. В. И..

Решаващият орган е приел, че е налице и изискуемата от закона причинно-следствена връзка между поведението на управителя на дружеството и невъзможността да се съберат публичните задължения, предвид обстоятелството, че вследствие на извършеното разпореждане с парични средства имуществото на дружеството е намаляло и е осуетена възможността за събиране на задълженията му.

В хода на съдебното производство е изисквана банкова информация от движението по банковата сметка на „Мади консултинг“ ЕООД, в „Уникредит Булбанк“ АД по сключен договор за банков кредит – овърдрафт от 27.06.2018 г., по който солидарен длъжник е и физическото лице Д. Ж.. Видно от представените извлечения, действително за периода 25.03.2019 г. до края на месец 08.2020 г. по сметката се е разпореждал жалбоподателят, като има данни както за теглени парични средства, така и за внесени парични средства през ПОС терминал.

По делото е прието заключение по ССЧЕ, дадено от вещото лице Е. К. със задача: „Какви суми е внесъл Д. О. по банковите сметки на фирма „Мади консултинг“ ЕООД, открити при „Булбанк“ АД, в периода 01.05.2020 г. до 30.07.2020 г.?“. Вещото лице дава заключение, че размерът на внесените суми е 55 050 лв. като внасянето е направено с дебитна карта /л. 208 и 209/, издадена на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, както и че внесените суми „не са лични парични средства“ на О..

Съдът при условията на чл. 202 ГПК приема даденото заключение от вещото лице само в частта съответстваща на поставената задача, а именно относно размерът на внесени суми.

По отношение изводите относно произхода на средствата, съдът не приема заключението, тъй като на вещото лице не е поставяна задача с такъв предмет на изследване.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав формира следните правни изводи:

С решение № 10269/22.10.2025 г. по адм. дело № 7021/2024 г. по описа на ВАС е отменено решение № 6633/29.05.2024 г. на АССГ като не са възприети изводите за нищожност на РА. Посочено е, че съгласно решението по тълк. дело № 2/2024 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на ВАС, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на НАП, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изр. първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция.

Решението на ВАС е постановено при условията на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 160, ал. 7 ДОПК спрямо първоинстанционното решение и са задължителни за настоящия съдебен състав. Следва да бъде зачетена преценката на касационната инстанция, че

процесния РА не е нищожен, вкл. този въпрос не може да бъде преразглеждан.

Що се касае до наличието на основания за отмяна или изменение на РА, поради допуснати съществени процесуални нарушения или неспазване на материалния закон, настоящият съдебен състав не установи такива.

В ревизионния акт, към който неразделния част по арг. от чл. 120, ал. 2 ДОПК е РД, са посочени фактическите и правни основания, въз основа на които е издаден. Ревизиращият орган са извършили анализ на доказателствата, относими към отговорността на РЛ като трето лице.

В ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват незаконосъобразността на процесния акт, поради нарушено право на участие и защита на РЛ. Ревизираното лице е надлежно уведомено за ревизията и промените в нейните условия и на същото е предоставена възможност да представи писмени обяснения, както и доказателства за обстоятелствата, подлежащи на установяване в ревизионното производство.

Съдът намира, че РА е материално законосъобразен, а поддържаните против него възражения за неоснователни.

Ответникът правилно е изследвал отговорността на РЛ спрямо приложимата към момента на действията му като управител на дружеството разпоредба на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК, както по отношение отчитането на разходи за доставки и услуги, които реално не са използвани за целите на стопанската дейност на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, така и по отношение на укриване недействителността на доставки, съгласно установеното с РА № Р-22220620000465-091-001/29.03.2021 г., и по отношение на разпореждането с налични парични средства на дружеството, а също така и по отношение скрито разпределение на печалба.

Съгласно чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК, управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните.

Няма спор между страните по делото, че О. е имал качеството на управител и собственик на капитала на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД за времето от 04.03.2013 г. до 20.10.2019 г., както и е установено съществуването по основание и размер на задълженията за дружеството за корпоративен данък /КД/ за 2018 г. и 2019 г. и данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от м.06.2018 г. до м. 09.2019 г., съгласно влязъл в сила на 17.06.2021 г. ревизионен акт № Р-22220620000465-091-001/29.03.2021 г.

Задълженията за КД на дружеството за 2018 г. са установени по реда на чл. 122 ДОПК в размер 53250,94 лв. и лихви към тях от 12436,67 лв. към датата на издаване на сега оспорвания РА. Същите изцяло касаят периода на управление на дружеството от О..

Задълженията за КД на дружеството за 2019 г. също са установени по реда на чл. 122 ДОПК като същите, формирани от печалбата на дружеството до 30.09.2019 г. под управлението на О. и след приспадане на направени авансови вноски са в размер 2834.60 лв. и лихви към тях от 876.18 лв. към датата на издаване на сега оспорвания РА

Задълженията за ДДС на дружеството за периодите от м.06.2018 г. до м. 09.2019 г. са установени като възникнали изцяло в периода на управление на О.. Същите са в общ главничен размер от

104326.02 лв. и лихви от 49745.45 лв., към датата на издаване на сега оспорвания РА.

Доказано е по делото, че установяването на допълнителни задължения за КД и ДДС е резултат от това, че О., като представляващ дружеството „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, не е представил всички първични документи и счетоводни регистри, въз основа на които да се определят разходите на дружеството за целите на ЗКПО, както и че е декларирано ползването на данъчен кредит за нереални доставки на стоки и услуги по фактури, издадени от различни доставчици, в периодите на управление на О. от м.06.2018 г. до м. 09.2019 г.

Жалбоподателят не оспорва формираните задължения за КД и ДДС на дружеството, а от събраните по делото доказателства се установява, че в периода от 01.01.2018 г. до 30.09.2019 г. изтеглените в брой от О. средства от банковата сметка на дружеството на обща стойност 245080 лв. не са вложени в стопанската му дейност, както и че е извършил плащания към трети лица на обща стойност 14230.36 лв. с парични средства на дружеството, които нямат връзка с дейността му.

Не се спори по делото относно фактическите установявания касателно имущественото състояние на дружеството и условията, при които едноличният управител е прехвърлил дружествените си дялове, както и невъзможността процесните задължения на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД да бъдат събрани. Не са спорни и фактите относно условията, при които са изтеглени паричните средства на дружеството. Нещо повече, по делото дори не е направен и опит за доказване целевото разходване на посочените по-горе средствата за нуждите на предприятието.

При тази установеност следва да бъдат кредитирани изводите от РА за съставомерност на хипотезата на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК по отношение възникването на солидарната отговорност на О. за задълженията на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД за КД и ДДС. Това е така, защото от данните по делото се доказва, че жалбоподателят, в качеството си на управител на задълженото дружество лично е декларирал неверни данни или е укривал такива относно реалните приходи и разходи на дружеството, имащи отношение към задълженията за КД, както и невярно е декларирал права на ползване на данъчни кредити по ЗДДС, спрямо фактурирани, но нереално получени доставки. Това поведение е довело до избягване своевременното определяне на текущите задължения на дружеството и текущото им събиране, а чрез систематичните тегления и разплащания с парични средства на дружеството, които са извършвани лично от О. без легитимно спрямо стопанския интерес на дружеството основание, събирането на задълженията е станало практически невъзможно.

Съответстващи на закона са и изводите, изложени в решението на ответника, с което е потвърден РА, че извършените безвъзмездни спрямо дружеството плащания и отчуждаване на пари в брой е проява на скрито разпределение на печалба, която е в причинната му връзка с невъзможното погасяване на публичните задължения на дружеството, както и относно недобросъвестността в поведението на О. като управител.

Съгласно § 1, т. 5, б. „а“ ДР на ЗКПО, скрито разпределение на печалба са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

След като по делото е безспорно установено, че О. е изтеглил лично в брой от банковата сметка на дружеството и в рамките на ревизирия период пари в общ размер 245080 лв., които не са вложени в стопанската дейност на дружеството /няма декларирани покупки в полза на дружеството, не са касово налични, не са доказани плащания от името на дружеството/ и като се отчете, че липсват данни по делото О. да е предал паричните наличности на новия собственик при продажбата на дружеството, то съдът намира, че е налице необяснима спрямо дейността на

дружеството липса на пари в брой, собственост на „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, чието последно държане е от О. като управител и собственик.

В този смисъл, съдът кредитира изводите на ответника, че е налице скрито разпределение на печалба до размера на изтеглените, но не върнати в брой парични средства, извършено чрез фактическото им изземване от О..

По аналогични съображения е налице и скрито разпределение на печалба по отношение систематично правените разходи като плащания към трети лица на обща стойност 14230.36 лв. с парични средства на дружеството, които нямат връзка с дейността му, но са свързани с доставка на стоки и услуги в полза на управителя О. – фактури за мобилни услуги, горива, дребни строителни материали, др. подобни.

Причинната връзка между действията на управителя О. и невъзможността за погасяване на публичните задължения на дружеството също е доказана от една страна, защото се установи, че дружеството не разполага с друго ликвидно имущество, а от друга – изтеглените и разплатени паричните средства са били достатъчни за погасяването им.

За ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК следва да се установи, че скритото разпределение на печалба е извършено недобросъвестно от управителя на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК. В случая тази недобросъвестност правилно е определена от ответника като доказана спрямо презумпцията на чл.19, ал. 11 ДОПК, доколкото в периода от узнаване на 25.03.2019 г. за образуваната проверка против „МАДИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД до 30.09.2019 г. са установени изтеглени парични суми от О. от сметката на дружеството в размер 46 140 лв., които не са вложени в стопанската му дейност.

Независимо от това и доколкото разпоредбите на чл. 19, ал. 10 и ал. 11 ДОПК уреждат изрично само някои възможни хипотези на проява на недобросъвестност, но същите не следва да се тълкуват като изключващи всяка други прояви на недобросъвестност, то съдът намира за доказано по делото, че О. е действал недобросъвестно и преди 25.03.2019 г.

До въвеждането на чл. 19, ал. 9 и ал. 10 ДОПК /ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 4.08.2017 г./, „недобросъвестно“ по см. на чл. 19, ал. 2 ДОПК няма легално определение. В тази връзка изследването на въпроса за не/добросъвестността на жалбоподателя, следва да се направи с утвърденото разбиране, според което не/добросъвестността е свързана с не/знанието за определени факти.

В случая се касае за знание относно наличието на възникнали задължения за корпоративен данък и ДДС, представявано от ревизирия данъчен субект, и съзнателното невярно деклариране на факти и обстоятелства от значение за правилното установяване на тези данъци, респ. тяхното заплащане. При подаването на декларации по ЗКПО и справки-декларации по ЗДДС от О., като управител на дружеството, същият очевидно е знаел, че декларира неверни факти, свързани с установяването на данъчни задължения на дружеството. В тази връзка, фактическото изземване/изтегляне на паричните средства на дружеството, липсата на установено влагане в стопанската му дейност, наред с използването на парични средства за покриване на собствени нужди на О., не могат да се определят по друг начин освен като недобросъвестно поведение, което има за цел лично облагодетелстване за сметка на платежоспособността на дружеството, вкл. публичните му задължения.

Що се касае до възражението на жалбоподателя, че в периода след 15.10.2019 г., когато е прехвърлил задълженото вече дружеството на трето лице, е продължил да „връща“ от името а дружеството изтеглени без основание преди това от него парични средства, отпуснати на дружеството по договор за банков кредит /л. 165/, то същите са неоснователни. Направените плащания по този договор в размер 55 050 лв., в периода 01.05.2020 г. до 30.07.2020 г., е

установено по делото, но тези плащания не е доказано да представляват плащания направени от името и за сметка на дружеството. Това е така, тъй като О. няма никакви представителни правомощия по отношение на дружеството към 2020 г. В тази връзка и дори да бъде игнориран фактът, че О., в лично качество, е солидарен длъжник за частните банкови задължения по усвоения кредит, то направените плащания, ако се приеме, че са направени със средства на дружеството, които О. е продължавал да държи и към 2020 г., е пряко доказателство, че същият е действал недобросъвестно, когато е иззел същите от сметката на дружеството, за да бъдат укрити по см. на чл. 19, ал. 1 ДОПК като не могат да бъдат използвани за погасяване на публичните задължения на дружеството, но да могат да бъдат използвани за погасяване на частния дълг на дружеството, респ. да бъде избегната солидарната отговорност на О..

С оглед на гореизложеното, настоящата инстанция намира за обоснован извода на ответника за доказани предпоставките, които обуславят възникването по основание и размер на отговорността на О. по реда на чл. 19, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ДОПК.

С оглед горното и по арг. от чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът приема, че обжалваният ревизионен акт на органите по приходите при ТД на НАП В. № Р-22221022005019-091-001/23.06.2023 г., потвърден с решение № 1356/21.09.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, С. при ЦУ на НАП, е издаден в съответствие с процесуалните и материално-правните разпоредби, спазени са и останалите изисквания за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, като издаден от компетентен орган и във формата на мотивирано писмен акт, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено. По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето и четвърто ДОПК /ДВ, бр. 17 от 2026 г./ вр. чл. 37 ЗПрП и чл. 24 Наредбата за заплащането на правната помощ и по арг. от чл. 11 ЗВЕРБ в полза на НАП съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер 150.00 евро, отчитайки, че делото е обичайно по своята фактическа и правна сложност за този род дела и материалният интерес 223469.86 лв. към датата на издаване на РА, както и вида и обема на осъществената защита на РА от ответника чрез упълномощения процесуален представител.

По арг. от чл. 226, ал. 3 АПК съдът следва да се произнесе по разноските за водене на дело № 7021/2024 г. пред ВАС. Същите са претендирани с представен списък /л. 30 от делото на ВАС/ към 15.10.2025 г. от упълномощения представител на касационния жалбоподател - директорът на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, за платена държавна такса пред ВАС в размер 1700 лв. и юрк. възнаграждение в размер 13588.80 лв. за всяка съдебна инстанция, или общо разноски 28877.60 лв. съгласно чл. 161, ал. 1 изр. трето ДОПК /преди изм. ДВ, бр. 17 от 2026 г./ вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 за минимални размери на адвокатските възнаграждения от 2004 г. /погрешно посочена в тази молба, т.к. към онзи момент вече Наредба № 1 за възнаграждения за адвокатска работа от 2004 г./, без отправено по делото възражение за прекомерност.

Според настоящия съдебен състав действащата разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. трето и четвърто ДОПК, а именно „На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ“, се явява приложимият правен ред към настоящия момент, с който съдът следва да се съобрази, вкл. по арг. чл. 14 ЗНА, като съответно определи разноски, които да се присъдят за

юрисконсултско възнаграждение в размер 150 евро за производството по дело № 10399/2023 г. на АССГ по изложените по-горе мотиви, за заплатената държавна такса за касационното съдебно производство пред ВАС в размер 869.20 евро и за юрисконсултско възнаграждение в размер 200 евро за производството по дело № 7021/2024 г. на ВАС, съобразявайки изготвянето на касационна жалба и обема на проверката на законосъобразността на оспорения съдебен акт.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 ДОПК вр. чл. 226, ал. 3 АПК и § 2 ДР ДОПК Административен съд София-град, I отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ж. О., ЕГН [ЕГН], срещу ревизионен акт № Р-22221022005019-091-001/23.06.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В., потвърден с решение № 1356/21.09.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Д. Ж. О., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер **1369.20 евро /хиляда триста шейсет и девет евро и 20 евроцента/**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение по адм. дело № 11300/2025 г. по описа на Административен съд София – град и разноски за юрисконсултско възнаграждение и държавна такса за дело № 7021/2024 г. на ВАС, I отделение, и дело № 10399/2023 г. на АССГ.

Решението подлежи на касационно обжалване чрез настоящия съд пред тричленен състав на Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис на решението да се изпрати на страните по реда на чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: